

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/85/2023
Identifikačné číslo spisu:	4117011995
Dátum vydania rozhodnutia:	16.05.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:4117011995.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci obvineného Ľ. A., pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, prerokoval v Bratislave 16. mája 2024 na neverejnom zasadnutí s následným verejným vyhlásením rozsudku dovolanie obvineného podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Ing. Martina Čimráka, LL.M. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 2. mája 2023, sp. zn. 1To/19/2023, a takto

rozhodol:

I. Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku sa vyslovuje, že rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 2. mája 2023, sp. zn. 1To/19/2023, z dôvodu § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku

bol porušený zákon

v ustanoveniach § 2 ods. 9, § 34 ods. 1, § 168 ods. 1 a § 321 ods. 1, písm. d), písm. e), ods. 3 Trestného poriadku v neprospech obvineného Ľ. A..

II. Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku sa zrušuje rozsudok Krajského súdu v Nitre z 2. mája 2023, sp. zn. 1To/19/2023, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

III. Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku sa Krajskému súdu v Nitre prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Okresný súd Nitra (ďalej aj „okresný súd“) rozsudkom z 5. decembra 2022, č. k. 21T/122/2017-718, uznal obvineného Ľ.K. A.O. za vinného zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona (ďalej „Tr. zák.“) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a § 127 ods. 4 Tr. zák. na skutkovom základe v ňom uvedenom s tým, že opakovane v presne nezistených dňoch a časoch od jari 2014 do jari 2015 v spálni na manželskej posteli alebo v detskej izbe v byte v I. č. XXX počas jej spánku pod pyžamom rukou hladkal po holom zadku alebo držal za zadok svoju dcéru

maloletú A. A., nar. XX.XX. XXXX, že v presne nezistenom dni a čase od leta 2014 do februára 2015 v spálni na manželskej posteli v byte v I. č. XXX počas jej spánku rukou držal pod pyžamom za hoľý prsník svoju dcéru maloletú A. A., nar. XX.XX.XXXX, ktorá sa v dôsledku toho zobudila, a že v presne nezistenom dni a čase pravdepodobne v auguste až septembri 2014 v detskej izbe na posteli v byte v I. č. XXX počas jej spánku ležal za chrbtom svojej dcéry maloletej A. A., nar. XX.XX.XXXX, pričom cítila pohyby zhora - dole, pri ktorých onanoval, pričom ju udrél rukou do chrbta, v dôsledku čoho sa zobudila.

Za to okresný súd obvinenému uložil podľa § 201 ods. 2, § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený Ľ.K. A. odvolanie, o ktorom Krajský súd v Nitre (ďalej aj „krajský súd“) rozhodol rozsudkom z 2. mája 2023, sp. zn. 1To/19/2023 tak, že napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 3 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) zrušil vo výroku o treste a rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. súd podľa § 201 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr. zák. obvinenému uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorého výkon mu podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. za podmienok § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. mu ustanovil skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov. Zároveň mu podľa § 51 ods. 4 písm. j) Tr. zák. uložil príkaz podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii so zameraním na zvládanie vlastných sexuálnych potrieb a správanie sa dospelej osoby k deťom s dôrazom na ochranu ich zdravého duševného i sexuálneho vývoja.

Pre úplnosť najvyšší súd uvádza, že prvý krát bolo o obžalobe prokurátora rozhodnuté odsudzujúcim rozsudkom okresného súdu zo 17. februára 2020, sp. zn. 21T/122/2017, pričom krajský súd na podklade odvolania obžalovaného Ľ. A. uznesením z 30. júna 2020, sp. zn. 1To/43/2020 zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. por. predmetný rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal dovolanie obvinený Ľ. A. vo svoj prospech prostredníctvom obhajcu JUDr. Ing. Martina Cimráka, LL.M., podaním z 3. novembra 2023 (č. l. 795 - 821), v ktorom navrhol, aby dovolací súd vyslovil, že rozsudkom krajského súdu a v konaní, ktoré mu predchádzalo, z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. e), písm. g) Tr. por. bol porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 1, ods. 9, ods. 10, ods. 14, § 31 ods. 1, § 34 ods. 1, § 44 ods. 2, § 163 ods. 1 písm. d), § 168 ods. 1 Tr. por. v neprospech obvineného a aby zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a predošlý rozsudok okresného súdu, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a prikázal okresnému súdu, aby vec znova prerokoval a rozhodol v inom zložení senátu. Dovolateľ uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. e), písm. g) Tr. por. a namietal podľa § 374 ods. 3 Tr. por. aj konanie na prvostupňovom súde s poukazom, že namietané pochybenia neboli napravené v odvolacom konaní.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. namietol nedostatočné odôvodnenie dovolaním napadnutého rozhodnutia, keďže odvolací súd sa absolútne nezaoberal podstatnou argumentáciou obhajoby, odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nezodpovedá požiadavke stanovenej v ustanovení § 168 Tr. por., pričom poukázal najmä na nálezy Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 25/06, I. ÚS 335/06, resp. rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1TdoV/2/2019, 1To/5/2015 a 6 Tdo/11/2017, a že sa krajský súd vôbec nevyjadril k odvolacím námietkam obhajoby týkajúcich sa vykonaných dôkazov, o ktoré okresný súd oprel svoj odsudzujúci rozsudok, a to najmä vo vzťahu k znaleckému posudku PhDr. Bielíkovej a k výpovedi svedkov. Ďalej poukázal na porušenie jeho práv tým, že obhajcovi obžalovaného nebolo umožnené sa osobne zúčastniť výsluchu poškodenej konanom 19. januára 2022 v tej istej miestnosti, v ktorej bola poškodená, a že napriek tomu, že malo ísť o obzvlášť zraniteľnú osobu bol výsluch vykonaný formou videokonferencie, kde bol zabezpečený obojstranný

prenos obrazu a zvuku bez nahrávania, že výsluch vykonával predseda senátu napriek tomu, že tento výsluch navrhoval vykonať obhajca obvineného. Taktiež namietal, že obhajcovi nebolo povolené klásť znalcovi Dr. Kleinmanovi otázky odborného charakteru z dôvodu, že na rovnakú otázku už odpovedal ustanovený znalec.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. e) Tr. por. uviedol, že predseda senátu okresného súdu bol vo vzťahu k obvinenému v konaní zaujatý, čo malo vyplývať z prepisu rozhovoru zachyteného na konci nahrávky z hlavného pojednávania z 19. januára 2022.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. namietal tieto základné skutočnosti:

- že obhajcovi nebolo povolené klásť otázky svedkyniam Mgr. Ľ. K., PhD. (predtým J.) a I. A. (oznamovateľky) za účelom overenia ich dôveryhodnosti,
- že súd pri svojom rozhodnutí vychádzal zo záznamov spracovaných Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Nitra ako aj Centra J., n. o., ktoré nie sú procesne použiteľné pre rozhodovanie o vine obvineného,
- že v zápisnici o hlavnom pojednávaní z 27. februára 2019 je uvedené iné zloženie senátu ako bol zložený počas iných pojednávaní, čo vyvoláva pochybnosti o tom, či senát konal v zákonnom zložení senátu,
- že znalecký posudok PhDr. Bielikovej nie je ani zákonný ani správny, pričom poukázal najmä na to, že znalkyňa pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzala z nezákonných dôkazov - výpovedí maloletých detí vykonanými pred vznesením obvinenia,
- že znalkyňa PhDr. Bieliková je nedôveryhodná pretože pred súdom preukázateľne klamala o tom, že jej nebola uložená sankcia zo strany Ministerstva spravodlivosti SR pre výkon jej znaleckej činnosti napriek tomu, že uvedené vyplýva z registra vedeného Ministerstvom spravodlivosti SR, že nevykonávala svoju znaleckú činnosť osobne, ale prostredníctvom svojej asistentky, a že znalecký posudok neobsahoval všetky požadované prílohy.

Rovnopis dovolania bol doručený prokurátorovi s upozornením, že sa môže k dovolaniu vyjadriť, pričom predseda senátu súdu prvého stupňa na to určil lehotu 7 kalendárnych dní, avšak prokurátor toto právo do rozhodovania najvyšším súdom nevyužil.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní 14. decembra 2023 a vec napadla na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2023 v dotknutom znení rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a JUDr. Marián Mačura.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 386 ods. 1 Tr. por. ak bol dovolacím súdom zistený dôvod dovolania podľa § 371, vysloví rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa tento dôvod opiera.

Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. súčasne s výrokom uvedeným v odseku 1 dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie alebo jeho časť, alebo aj chybné konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo. Po zrušení rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd podľa okolností prípadu zruší aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa. Ak je nezákonný len niektorý výrok napadnutého rozhodnutia alebo rozhodnutia súdu prvého stupňa a ak ho možno oddeliť od ostatných, zruší dovolací súd len tento výrok. Ak však zruší hoci len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. dovolací súd po zrušení napadnutého rozhodnutia alebo niektorého jeho výroku prikáže spravidla súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu

prerokoval a rozhodol.

Po predložení spisového materiálu Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal podané dovolanie spolu so spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.) v zákonom ustanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.) a spĺňa nevyhnutné obsahové náležitosti (§ 374 Tr. por.). Zároveň bolo zistené, že dovolanie je dôvodné ohľadom namietaného dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., keď k zásadného porušeniu práva na obhajobu došlo tým, že krajský súd ako odvolací súd sa riadnym, preskúmateľným spôsobom nevysporiadal s podstatnými odvolacími námietkami obvineného. O dovolaní obvineného rozhodol dovolací súd na neverejnom zasadnutí s následným verejným vyhlásením rozsudku, pretože dôvody dovolania, ktoré bolo podané v prospech obvineného, sú zjavne preukázané a je zrejmé, že vytýkané nedostatky povedú k postupu podľa § 386 a § 388 ods. 1 Tr. por. (§ 382a Tr. por.).

V prípade uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. je zo samotnej formulácie zákonného ustanovenia zrejmé, že tento dovolací dôvod nie je splnený pri akomkoľvek porušení práva na obhajobu, ale zákon vyžaduje, aby bolo také právo porušené zásadným spôsobom. Takým zásadným porušením tohto práva je predovšetkým porušenie ustanovení o povinnej obhajobe, resp. porušenie iných procesných ustanovení obdobného charakteru a závažnosti týkajúcich sa tohto práva. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy SR nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva obvineného v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá tento dovolací dôvod.

V prípade tohto dovolacieho dôvodu dovolateľ namieta, že odvolací súd sa relevantným spôsobom nevysporiadal so zásadnými obhajobnými námietkami s tým, že krajský súd ako odvolací súd prakticky odignoroval všetky jeho odvolacie námietky.

Dovolací súd k tomu v prvom rade uvádza, že v dovolacom konaní pri náprave namietaných pochybení sa preskúmajú v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom, ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Zásada voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Tr. por.) musí byť realizovaná v obsahu vyhotovenia konkrétneho meritórneho rozhodnutia, z ktorého musí byť zrozumiteľne a preskúmateľne zistiteľné, akým spôsobom súd vyhodnotil v trestnom konaní získané a vykonané dôkazy a ako dospel k svojmu rozhodnutiu, pričom v odôvodnení meritórneho rozhodnutia, ktorého predmetom je odvolanie procesnej strany, v tomto prípade obvineného, musí súd uviesť, ako sa vyrovnal s obhajobou a odvolacími námietkami (podľa § 168 ods. 1 Tr. por. v odôvodnení rozsudku je súd povinný uviesť, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky). Podľa ustálenej súdnej praxe súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, resp. práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03, III. ÚS 209/04) a všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, avšak musí dať odpoveď na otázky, ktoré majú pre vec podstatný význam (II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04) a ak ide o argument, ktorý je vo veci rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (II. ÚS 410/06). Teda všeobecný súd je povinný na zákonom predpokladané a

umožnené procesné úkony účastníka primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným právom (IV. ÚS 252/04, IV. ÚS 329/04, IV. ÚS 340/04, III. ÚS 32/07).

Dovolací súd zo spisu zistil, že v prejednávanej veci sa krajský súd ako odvolací súd argumentačne nevysporiadal prakticky so žiadanou z odvolacích námietok obvineného uplatnených v odvolacom konaní. Pokiaľ sa súd v pôvodnom konaní riadnym a preskúmateľným spôsobom v meritórnom rozhodnutí nevysporiadal s podstatou odvolacej argumentácie obvineného, ide o porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom naplňujúce dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., keďže obvinený ako strana konania nedostal relevantnú odpoveď na svoje zásadné, podstatné argumenty týkajúce sa posúdenia jeho viny/neviny či uloženého trestu, resp. ďalších výrokov meritórneho rozhodnutia. Jednou zo základných zásad trestného konania je právo obvineného na obhajobu ustanovené v § 2 ods. 9 Tr. por. a táto zásada je rozvedená v Trestnom poriadku v ďalších ustanoveniach a zahŕňa okrem iného právo obvineného vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sú mu kladené za vinu a k dôkazom o nich a podávať opravné prostriedky (§ 34 ods. 1 Tr. por.), čomu zodpovedá povinnosť súdu k týmto vyjadreniam a podanému opravnému prostriedku a v ňom uvedeným podstatným argumentom zaujať jasné, zrozumiteľné a preskúmateľné stanovisko. (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Tdo 6/2024) V prejednávanej veci takto krajský súd v odvolacom konaní nepostupoval, čo vyplýva z nasledujúcich skutočností.

Dovolací súd zo spisu ďalej zistil, že obvinený cestou obhajcu ako súčasť odôvodnenia odvolania z 3. februára 2023 (č. l. 737 - 756) vzniesol svoje skutkové a právne odvolacie námietky, vrátane procesných, ktoré podrobne rozviedol vo svojom podaní.

Berúc do úvahy uvedené, nie je z dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu zrejmé, z akého dôvodu si krajský súd vybral z podaného odvolania obvineného „len“ tri odvolacie námietky procesného charakteru, ako tie podstatné, (...že výsluch poškodenej prostredníctvom video prenosu nebol uskutočnený v prítomnosti jeho obhajcu, že tento výsluch nevykonali jeho obhajca, ale predseda senátu, ktorý obhajcovi nedovolil klásť oprávnené otázky, a že nebola dodržiavaná zásada kontradiktórnosti procesu, pretože po skončení pojednávania nebol vykonaný rovnopis zápisnice, a tak obhajoba nemohla vzniesť námietky, keďže zápisnicu z hlavného pojednávania obhajca obdržal až po týždni od pojednávania - viď posledný odsek str. 2 a prvý odsek str. 3 napadnutého rozsudku), a prečo absolútne opomenul vo svojom rozhodnutí nielen uviesť ostatné podstatné procesné odvolacie námietky, ale i podstatné skutkové a iné právne dôvody odvolania. Navyše odvolací súd v napadnutom rozsudku nezaujal stanovisko ani k týmto, ním samým vyabstrahovaným odvolacím námietkam obvineného. Krajský súd vo vzťahu ku jeho prieskumnej činnosti „len“ vypísal, resp. opísal v konaní vykonané dôkazy (posledný ods. str. 3 a prvý ods. str. 4 napadnutého rozsudku), a následne len uzavrel „Tak, ako to už vykonal súd I. stupňa, u obžalovaného bolo potrebné konštatovať z uvedených dôkazov, že sa dopustil konania v časovom úseku od jari 2014 do jari 2015 v spoločnom byte v I. tým, že svoju dcéru, ktorá nedosiahla 15 rokov, iným spôsobom sexuálne zneužil. Z tohto pohľadu mal za to odvolací súd, že skutkové i právne závery súdu I. stupňa boli správne a zákonné, a predmetom jeho ďalšieho skúmania sa stal výrok o teste.“

Z uvedených skutočností je zrejmé, že krajský súd ako odvolací súd sa preskúmateľným spôsobom nevyjadril k podstate akýchkoľvek odvolacích námietok obvineného, nieto ešte tých podstatných.

Na základe uvedeného teda musel dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vysloviť, že predmetným rozsudkom krajského súdu z dôvodu § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. bol porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 9, § 34 ods. 1, § 168 ods. 1 a § 321 ods. 1, písm. d), písm. e), ods. 3 Tr. por. v neprospech obvineného, podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil toto rozhodnutie krajského súdu, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. krajskému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V novom konaní bude musieť krajský súd ako odvolací súd opätovne prejednať a rozhodnúť o odvolaní obvineného podaného proti rozsudku okresného súdu a v rámci toho sa riadne a preskúmateľne vysporiadať s odvolacími námietkami obvineného a písomné vyhotovenie meritórneho rozhodnutia vrátane odôvodnenia bude musieť obsahovať všetky zákonom predpísané náležitosti tak, aby podľa ustálenej súdnej praxe bola splnená požiadavka takého meritórneho rozhodnutia, ktoré dáva dostatočným a presvedčivým spôsobom odpovede na všetky relevantné otázky týkajúce sa predmetu súdnej ochrany.

K ďalším dovolacím námietkam z pohľadu uplatnených dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. e), písm. g) Tr. por. dovolací súd uvádza, že obsahovo rovnaké námietky uplatnil obvinený už v odvolacom konaní a krajský súd sa k nim v napadnutom uznesení relevantne nevyjadril, a teda nie je dôvod, aby k nim zaujal stanovisko dovolací súd v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku a predchádzal tak ich posúdeniu odvolacím súdom v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.